

+

Lov og Evangelium

ISSN 2387-5275

NR. 2

FEBRUAR 2021

57. ÅRGANG

Foto: Reidar Heim

«Rens meg fra synd med isop så jeg blir ren!
Tvett meg så jeg blir hvitere enn snø!» Salme 51:9

Oppbyggelig blad på evangelisk, luthersk grunn

BLADET LOV OG EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon.
Det er gratis og kommer med 10 nummer i året.
Frivillige gaver kan sendes kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseendring:
Fredrik Heian, Tveiten,
4440 Tonstad. Tlf. 901 94 758
E-post: fredrik_heian@hotmail.com

Redaktør: Ingar Gangås, Følstadvegen 135,
7690 Mosvik. Tlf. 901 51 234
E-post: ingar.gangas@live.no

Redaksjonsråd: Per Bergene Holm,
Dag Rune Lid og Ragnar Opstad
Layout: Olav Gangås

NORSKLUTHERSKLEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-
rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne
Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute
på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske
kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i
Bolivia og Peru.

Formann: Reidar Heian, Elvedalsveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 414 95 526
E-post: reidarheian@outlook.com

Sekretær: Martin Fjære, Valberggrenda 13 A,
3160 Stokke. Tlf. 979 89 427
E-post: sekretar@nll.no

Kasserer: Valberggrenda 13 B,
3160 Stokke. Tlf. 33 33 89 01
E-post: fossnes.kontor@gmail.com

Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095
Svensk kontonr.: 8169-5, 694 381 912-5
Dansk kontonr.: 7604 1734369

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL.
Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord
og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt
fremme arven fra lekmannsbevegelsen og våre
lutherske lærefedre.

Adr.: Valberggrenda 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00

E-post: bibelskolen@nll.no
Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095

Rektor: Per Bergene Holm, Holmveien 20,
3282 Kvelde. Tlf. 995 09 060
E-post: pbholm@online.no

INTERNETT: www.nll.no

Velsignelsen i evangeliet

Av Olav Valen-Sendstad

Loven sier med sine betingelser: –
Dersom du nå hører på Herren din
Guds røst, så du akter vel på å holde
alle hans bud, *så* skal du arve vel-
signelsen.

Men etter evangeliet får vi vite
at det nå heter: – Ettersom Jesus har
oppfylt hele loven i vårt sted, og
ettersom vi nå er benådet i Kristus
Jesus og rettferdiggjort ved troen
på ham, og ettersom vi har fått alle
synders forlatelse i hans blod, så må
alle disse velsignelser nå oss for Jesu
Kristi skyld: – Velsignet er du i byen,
og velsignet er du på marken. Vel-
signet er du i din inngang og velsignet
er du i din utgang.

Det gir en annen mening, ikke
sant? Det gir en så vesentlig annen
mening, at får vi ikke fatt i den, så er
hele vår tro forgjeves – og er ingen
kristen tro i det hele, men en jødisk,
islamsk eller humanistisk tro i kjød
og blod. For vi arver aldri i evighet
velsignelse ved egen gjerning og ly-
dighet. Men vi arver himmel og jord
og alle evige goder ved Jesu gjerning
og hans rettferdighet, tilregnet oss av
Gud ved troen på Jesus.

I denne nådes salige lys kan den
troende tåle alt som møter en i denne
verden, av lidelser, motgang, prøvelser
og onde dager.

*Utdrag fra «Velsignelsen
i Kristus Jesus»,*

Gjer arven kjent!

Av Ragnar Opstad

Ein jordisk arv må bli kjent for alle arvingane. Vert nokon utegløymd, kan ein gå glipp av sin rettmessige del. Dette gjeld så mykje meir den himmelske arven. Tenk, ikkje å vita om, eller ikkje bry seg om, at det er testamentert ein arv som frir oss frå evig fortaping og gjev oss del i herlegdomen i himmelen!

«Difor er han mellommann for ei ny pakt, så dei som er kalla skal få den evige arven som var lova, etter at det har funne stad ein død til utløyning for brota under den første pakta (lovpakta med dei ti boda). For når det gjeld eit testamente, er det naudsynt å få stadfesta at den som gjorde det, er død. For eit testamente gjeld først etter døden, sidan det aldri har kraft så lenge han som

gjorde det, er i live» (Heb 9:15-17).

Vi står i gjeld

Testator, Jesus, er nå død, og arven må kunngjerast for alle arvingane. Det er difor vi er her. Det kviler eit ansvar på oss. Vi står i gjeld! Det er frykteleg å gå fortapt. Ei evig pine. Ein tilstand som ein aldri, aldri kjem ut av. Skulle vi ikkje stilla oss til disposisjon for Herren med alt det vi er og har, og ransaka vegane våre, slik Paulus gjorde? Han seier: «Eg står i skuld både til grekarar og barbarar, både til vise og uvise. Difor er eg for min del villig til å forkynna evangeliet for dykk i Rom òg» (Rom 1:4-5).

Det gjeld alle

På Golgata let Jesus etter seg eit

Innhold, februar 2021

Velsignelsen i evangeliet. Av Olav Valen-Sendstad.....	side 2
Gjer arven kjent! Av Ragnar Opstad	side 3
Klippen Jesus. Vitnesbyrd av Carmen Rosado, Bolivia	side 5
Alt handler om Jesus. Av Kjetil Bregård.....	side 7
Hvem Jesus er. Av Øivind Andersen.....	side 8
Misjonen og Jesu gjenkomst. Av Carl Fredrik Wisløff.....	side 9
Møtekalender.	side 11
Forsamlingshuset reiser seg. Av Ingar Gangås	side 12
«Ordet om korset» Av Dag Risdal	side 13
Er det få som blir frelst? Av Ingar Gangås.....	side 17
Arrangement 2021	side 20

testamente. Han skreiv det med sitt eige blod. «Da han skrev dette testamentet, husket han på alle Guds skyldnere, også på deg og meg, og ut fra dette dyrebare dokumentet lyder det nå til oss: Din synd er sonet, din gjeld er betalt. Du er frelst og fri fra alle dine synder» (B. A. Lindeland). «Han strauk ut skuldbrevet mot oss som var skrive med blod, det som gjekk oss imot. Det tok han bort då han nagla det til krossen» (Kol 2:14).

Det er dette som må gjerast kjent for arvingane, men også korleis det endar om ein ikkje bryr seg om dette livsviktige dokumentet.

Det er fullført!

Kjære medarving: Du er kjøpt fri! Løypepengen er betalt av «han som gav seg sjølv til ein løypepenge for alle» (1 Tim 2:6). Testamentet er nå gjort gjeldande for alle arvingane. Får du ein jordisk arv, vil eg tru du tek imot med takk! Du har mykje større grunn til å gjera det same med den himmelske arven!

Når det er tale om arv, er det aldri spørsmål om forteneste, om du er verdig eller uverdig. Det er spørsmål berre om du høyrer med blant arvingane, anten gjennom slektskap eller ved at testator har kome deg i hug i testamentet. Når det gjeld den himmelske arven, må du berre forvissa deg om at du er eit menneske! I så fall er du ein rettmessig arving til alt det Jesus har gjort for deg.

Korleis tek ein imot arven? Han blir rekt gjennom Guds ord og må

takast imot i tru. Tru er alltid ei motsetning av gjerning. Trua er difor ikkje noko vi skal få til, men ho kjem til oss gjennom forkynninga av Ordet og ber det i seg at vi fattar tillit til Jesus og det han har gjort for oss (Rom 10:17).

I meg er jeg fattig, i ham er jeg rik. Ja, tenk at min Frelser har ordnet det slik, at allting er fullbragt for deg og for meg. Det lød ifra korset. Han åpnet oss veg.

Han sonet min synd og betalte for den. Han livet sitt gav, og hva fikk han igjen? Han fikk kun en synder, han ønsket ei mer. I ham jeg min frelse og redning nå ser.

Å, synder som ennå går borte fra Gud: Se, allting er ferdig er Frelserens bud. Du slipper å streve for frelsen, min venn. I ham blir du arving til himmelens hjem.

(Ragna Brentøy)

L&E

Husandaktsboken

Den store husandaktsboken av Carl Olof Rosenius på spansk trykkes nå på nytt i 1000 eksemplarer i Bolivia, senere samme antall i Peru. Prisen er 65 000 kr i Bolivia og 70 000 kr i Peru.

Red.

Klippen Jesus

Vitnesbyrd av Carmen Rosado, Bolivia

Jeg vil hilse dere med den fred som bare vår frelser, Jesus Kristus, kan gi.

Mitt navn er Carmen Rosado, jeg er gift (*med Gonzalo Ascarruns, medarbeider i «Såmannen»*. Red anm.), har to barn som snart er ungdommer, er utdannet jurist, men har ikke praktisert yrket siden jeg giftet meg, og jeg bor i Sucre, Bolivias konstitusjonelle hovedstad.

Jeg var så heldig å vokse opp i en kristen heim, som fjerde jente og med åtte eldre brødre. Allerede åtte år gammel tok jeg imot Jesus, men det skulle gå mange år før jeg endelig fikk se inn i evangeliet.

Fra barnsben av lærte jeg bibelhistorie, jeg leste i Bibelen og jeg deltok på møter. Men etter hvert kjente jeg på en tomhet i

mitt indre. Jeg fryktet for døden, for jeg var slett ikke trygg på at jeg var en sann kristen. Gud var for meg en rettferdig Gud som så all min synd, alle mine feiltak og alle mine mangler. Bare noen få ganger innimellom hadde jeg en følelse av at jeg nok var en kristen allikevel.

Men en dag kom jeg over en liten andaktsbok av Carl Olof Rosenius (Korte dagbetragtelse) som var blitt oversatt til spansk av en svensk misjonær i Argentina. Til å begynne med syntes jeg at det var en merkelig og uforståelig bok. Men jeg leste hver dag, for det var samtidig noe tiltrekkende over disse «skjønne» andaktene.

Etter hvert oppdaget jeg at lesningen fylte meg med en uforklarlig glede, for

boken var ikke som andre bøker. Den inneholdt sannheter som jeg aldri hadde hørt før, det var nærmest motsatt av det jeg hadde lært tidligere. Jeg måtte dele det jeg leste med andre, men jeg klarte ikke helt å forklare dette nye for dem. Da begynte jeg å be konkret om at jeg måtte få tak i flere bøker, for da kunne de få hvert sitt eksemplar og lese det selv.

Bare noen få år etter at jeg begynte å be om dette, kom Lekmannsmisjonen og startet opp litteraturarbeid gjennom det som fikk navnet «Såmannen». Og det underlige var at noe av det første som ble trykt, var en større andaktsbok av Rosenius (*Den store husandaktsboken. Red anm.*). Det ble for meg et svar på mine bønner. Jeg kan ikke uttrykke sterkt nok hvor glad jeg ble, og jeg måtte takke Gud som sendte noen fra Norge og som minnet misjonsfolket der om å ofre slik at denne boken kunne bli trykt. Måtte Gud velsigne alle disse givne! Tenk at boken er blitt spredd i to tusen eksemplarer allerede!

Siden denne siste utgaven kom, har jeg lest hver morgen, og jeg kan fortelle at

jeg nå endelig har fått se inn i evangeliet. Nyheten om at Jesus har gjort alt for meg har fylt mitt hjerte med takk og stor glede. Før var jeg mest opptatt av alt det jeg måtte gjøre for Jesus, men nå ser jeg at jeg har alt *i ham*. Ingen ting kan nå ta fra meg denne gleden, for den er uforgjengelig og uforanderlig. Den er fast og sikker, for den er bygd på det Jesus har gjort, og ikke på det jeg kan prestere. Frelsen er sikker – og evig – for Jesus er den sikre klippe! Stadig må jeg nå ta fram denne boken og lese om og om igjen: Tenk, Jesus har sonet og betalt for alle mine synder!

Nå kan jeg snakke med andre familiemedlemmer som også leser denne boken. Noen av dem har fått se det samme som meg, og nå deler vi denne store glede sammen, at vi for Jesu skyld kan ha frelsesvisshet. Vi fryder oss i lag over at Husandaktsboken har ledet oss til alle de rike skattene som vi har i Bibelen, som vi ikke kan se av oss selv, men som Herren alene må åpenbare for oss.

Oversettelse: Red

Nye vil tro

Evangelist René Villegas i Bolivia forteller gledesstrålende at det er seks nye, tre ektepar, som nå får opplæring i den kristne tro. De bor i en landsby utenfor Sucre og tok selv kontakt etter at de hadde blitt kjent med bøker som er utgitt gjennom «Såmannen». La oss huske dem i våre bønner, at Ordet må bli åpenbart for hjertene og bli til frelse og liv.

Nr. 2 fra venstre, René Villegas og kona

Alt handler om Jesus

Av Kjetil Bregård

I Det nye testamentet (NT) ser vi at samtlige bøker, unntatt Johannes sitt tredje brev, starter med å nevne Jesus i første setning. Sistnevnte er et mer personlig brev til en person ved navn Gajus, på bare én side. Johannes og Lukas nevner ikke navnet Jesus eller Sønnen spesifikt i første setning, men bruker benevnelsen «Ordet». «Ordet» er i NT også en betegnelse på Kristus. Kristus er i sin person det evige Guds Ord til verden, han er Ordet som ble kjød og tok bolig iblant oss (Joh 1:14), ja, han og Faderen er ett (Joh 10:30).

Jesus sier også at det er ham det er tale om i Det gamle testamentet (GT) – i Moseloven, profetene og salmene. Ja, så er det om ham – hans lidelse og oppstandelse, hans stedfortredergjerning for oss. Alt er skrevet om ham (Luk 24:27,44-47).

Dette forteller veldig tydelig hva som må være hovedsaken for enhver kristen tro og forkynnelse. Det er budskapet om «Ham som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi i ham skal bli rettferdige for Gud» (2Kor 5:21). Han som «kjøpte oss fri fra lovens forbannelse ved at han ble en forbannelse for oss» (Gal 3:13). Som Paulus også sier: «For jeg ville ikke vite av noe blant dere, uten Jesus Kristus, og ham korsfestet» (1Kor 2:2).

Ordet om Jesu stedfortredergjerning på korset må altså være sentrum for kristen tro og forkynnelse, og det påhviler oss et ansvar til å prøve all forkynnelse, om

det er dette den er sentrert om. Hjelper den meg til å få blikket festet på Jesus – troens opphavsmann og fullender – eller er hovedfokus på alle andre ting enn det mest sentrale? «For jøder krever tegn og grekere søker visdom, men vi forkynner Kristus korsfestet ...» (1Kor 1:22-23). Dette Ordet om korset vil være «en dårskap for dem som går fortapt, men en Guds kraft for dem som blir frelst» (1Kor 1:18).

Så må vi alle være på vakt, for «... det skal komme en tid da de ikke skal tåle den sunne lære, men etter sine egne lyster ta seg lærere i mengdevis, etter som det klør i øret på dem. De skal vende øret bort fra sannheten, og vende seg til eventyr» (2Tim 4:3-4).

Det som klør i øret på det syndige menneske vil kunne være en forkynnelse som er sentrert rundt meg, og som slik vender blikket bort fra Jesus, som er selve sannheten – ja, den eneste veien til Gud (Joh 14:6). Helbredelse, god helse, god økonomi, lykke og glede; dette liker vi alle å høre om. Det var også dette «lykkeprofetene» i GT fokuserte på, akkurat slik som det er nå til dags. De forkynte «fred når det ikke var noen fred», og leget folks skade på lettferdig vis (Jer 6:14). De var bare opptatt av å røkte seg selv (Esek 34:2). Derfor talte de et budskap som klødde i øret på det naturlige, syndige mennesket. Et budskap som forteller at alt vil gå bra til slutt, uavhengig av

hvordan du lever, klør også i øret og det tar vi så gjerne imot.

Dette er imidlertid ikke Bibelenes lære. Den er tydelig på at det finnes to utganger på dette livet, og at «den som har Sønnen har livet. Den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet» (1Joh 5:12). Den sunne

lære stiller meg på valg: Vil du ta imot Jesus som din Herre og Frelser – eller vil du forkaste hans nåde og ende i en evig fortapelse: «Den som tror på Sønnen har evig liv. Men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham» (Joh 3:36).

L&E

Hvem Jesus er

Av Øivind Andersen

Det er mange og viktige spørsmål i livet som et menneske kunne ønske å få svar på. Men om en ikke finner noe svar, tar en ikke skade av det allikevel. En kan leve sant og rett både overfor Gud og mennesker uten å ha funnet svaret. Om man for eksempel ikke vet hva elektrisitet er, kan man bruke den allikevel. Og slik er det med mange – endog grunnleggende – spørsmål i menneskelivet.

Kjenner du Jesus?

Men med det spørsmålet som vi står overfor her: Hvem er Jesus? – er det helt annerledes!

Vårt forhold til Gud og vår evige skjebne i evigheten er avhengig av at vi kan gi et rett svar på det. Og vel å merke, ikke bare gi det rent teoretisk, men ut fra vårt hjertes indre overbevisning!

Hvem er Jesus?

Dette spørsmålet er annerledes enn alle andre spørsmål. Det kommer en dag da alle mennesker – de som er i himmelen, de som er på jorden og de

som er under jorden – skal bøye seg for Jesus og bekjenne at Jesus Kristus er Herren, til Gud Faders ære (Fil 2).

Har du tenkt på dette?

Denne dagen kommer like sikkert som vi er mennesker. Enten vi er frelste mennesker eller fortapte, enten vi lever ved Jesu gjenkomst eller vi er døde, uansett hvem vi er eller hva vi har vært – alle som én kommer vi til å bøye kne for Jesus og anerkjenne ham som den han i virkeligheten er.

Hvordan tror du den dagen kommer til å bli for dem som ikke kjenner Jesus? Den dagen blir det godt å være en av dem som har trodd på Jesus og kjent ham som sin Frelser!

På den dagen kommer det i sannhet til å vise seg hvor nødvendig det er å kunne svare på spørsmålet: Hvem er Jesus!

Å bli overbevist om hvem Jesus er, er selve hovedspørsmålet – selve livsspørsmålet – for et menneske her i verden.

*Fra «Livets brød»,
Gry Forlag, Oslo 1972*

Misjonen og Jesu gjenkomst

Av Carl Fredrik Wisløff

Vi lever – kunne vi si – i misjonens tidsalder.

Før sin himmelfart sa Jesus til disiplene sine at de skulle gå ut i all verden og gjøre alle folk til hans disipler. Legg merke til hvordan han innleder denne store misjonsbefaling. Han sier: Meg er gitt all makt i himmel og på jord, gå *derfor* ut.

Hele denne tidsepoke fra Jesu oppstandelse og himmelfart til hans gjenkomst til dom, den er preget av at den treenige Gud stiller alle allmaktens krefter til Sønnens rådighet – med det formål at evangeliet skal forkynnes for alle folkeslag.

Alt dette gir oss et merkelig overblikk over tiden vi lever i. Det velter inn over oss med verdensbegivenheter. Vi som er gamle nok, har opplevd to verdenskriger. Og etter den andre verdenskrig har det vel knapt vært en eneste dag uten at det har vært krigshandlinger ett eller annet sted på jorden. En kan spørre: Hvorfor holdes alt dette oppe? Hva er Guds tanke med dette? Hvorfor gjør han ikke slutt på alt sammen?

Vi finner svaret i Guds ord. Jesus sier: Dette evangelium om riket skal forkynnes over hele jorderike til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og da skal enden komme (Mat 24:14).

Gud holder dette verdensløp oppe for at evangeliet skal bli båret ut til alle folkeslag. Det vet denne verdens stormenn ikke. Men slik er det (...).

Det er mange som har gjort seg helt andre tanker om Guds hensikt med evangeliet og kristendommen. De har tenkt seg at kristendommen skulle ha til oppgave å være en surdeig – slik blir det gjerne sagt – som «litt etter litt» skulle gjennomsyre folkene og samfunnsforholdene. Og slik skulle verden bli forvandlet til et Guds rike. Eller – som andre har pleid si – samfunnslivet skulle bli «kristianisert».

Stemmer dette med Guds ord?

La oss et øyeblikk tenke at dette er hva Bibelen sier. I så fall måtte vi jo bare konstatere at kristendommen har vært en gedigen fiasko til denne dag. Hva ser vi ut over jorden? Holder verden på å forandre seg til et Guds rike? Nei, heller tvert om. Ondskapens krefter har fritt spillerom. Djevelen raser, for han vet at han har kort tid igjen (Åp 12:12).

Men Bibelen sier jo *ikke* at evangeliets oppgave er å kristianisere verden. Hensikten er å frelse mennesker. Hensikten er å samle sammen – ut av alle folk – den flokken av troende som hører Jesus til.

Sant er det at kristendommen har gode virkninger i samfunnslivet der hvor et folk viser respekt for Guds ord og hans vilje. Men dette er ikke selve det store målet – nei, målet er samlingen av alle frelst av alle folk, hjemme hos Gud (...).

I Peters andre brev, det tredje kapitlet, står det merkelige ord om dette ver-

densløps avslutning. Herrens dag skal komme som en tyv, står det. Da skal himlene forgå med veldig brak; brennende skal himmellegemene gå i oppløsning, og når vi vet at dette forestår, hvor hellig og gudfryktig må dere ikke da ferdes, «dere som venter på at Guds dag skal komme, og fremskynder den!»

For et uttrykk! Vi skal *fremskynde* den dagen da Gud setter det siste punktum for dette verdensløp. Klarere kan det vel ikke bli sagt at det er en sammenheng mellom misjonen og Jesu gjenkomst. Han kommer, ja, han kommer! Han venter ennå på at det mål skal bli nådd som han har satt. Og vi skal få være med og fremskynde den dagen da målet er fullt og denne tids husholdning tar slutt! (...).

Tusenårsriket

Det er mer å si om misjonen og Jesu gjenkomst. Nå vil jeg driste meg til å si litt om tusenårsriket (Åp 20:1-4). En hører ikke mye om det nå for tiden. I min ungdom var det annerledes, bibeltimer og bibelforedrag om de siste ting var ofte framme i kirke og bedehus (...).

Det skal komme en tid da Gud setter sperre for satans makt og lar en merkelig misjonstid komme på jorden, På forhånd har han hentet sine til seg, de døde i Herren og de levende Guds barn er rykket opp og er hos Herren (1Tes 4:15 ff.).

Under disse veldige begivenheter er noen blitt omvendt og forkynner så evangeliet. Mon ikke dette er stedet hvor vi skal finne *Israels* plass i misjonens historie? Jeg tror det, og den

oppfatning er gammel i kirkens historie.

Se hva apostelen sier: Han forkynner oss «en hemmelighet» (gresk: mysterion) – det vil si noe som vi ikke hadde kunnet tenke oss til, men som Gud har latt sin apostel vite ved en spesiell åpenbaring. «Jeg vil ikke brødre, at dere skal være uvitende om denne hemmelighet» ... at «forherdelse er for en del kommet over Israel, inntil hedningenes fylde er kommet inn. Og slik skal hele Israel bli frelst, som det står skrevet: Fra Sion skal befrieren [redningsmannen] komme» (Rom 11:25 ff.).

Når det fulle tall av hedningene er kommet inn, da skal Israel bli frelst. Det vil ikke si at alle jøder blir frelst. Men akkurat som Israels folk nå i det store og hele avviser Jesus som Messias, skal det komme en tid da dette folks store flertall vender seg til Jesus.

I den tid vi kaller tusenårsriket skal det bli en stor innhøstning, og Guds gamle folk skal være et vitnesbyrd for alle folk – en misjonstid uten like.

Jeg må tenke på hva en tysklærer sa til meg en gang: Det er merkelig med en jøde som lever i tro på Det gamle testamente; blir han omvendt og får plassert Jesus inn i sammenhengen som frelser og Messias, da behøver du ikke sende ham på bibelskole, da *har* han alt sammen klart for seg. – Det var saktens en overdrivelse. Men noe var det vel i det han sa. Guds gamle folk som talsmann for evangeliet om Jesus – å, det skal bli en rik tid!

*Utdrag fra boken
«Utvelgelsen i Kristus»,
Lunde Forlag, Oslo 1978*

Møtekalender

Februar

24.-28. Varhaug

Martin Fjære

Mars

9.-14. Østre Kvelde

Lars Fossdal, Sigurd Brennsæter

12.-14. Steinsdalen

Dagfinn Natland, Torvald Kjetilstad

13.-14. Askim *Martin Fjære*

14. Årnes

Jan Eirik Berre

23.-25. Snillfjord

Ingar Gangås

23.-25. Tørvikbygd

Bjarne Gjuvsland

26.-28. Nærbø

Sigbjørn Agnalt

Tar forbehold om endringer grunnet Covid-19 situasjonen. Se www.nll.no

Arbeid for Rebeca

Rebeca Vera, Bolivia, som var elev ved bibelskolen på Fossnes, som vi skrev i julenummeret, har nå fått seg fast arbeid i en forretning i byen Santa Cruz. Men det er hele 50 mil fra Sucre, og det tar 12 timer å reise med buss. Hun bor hos noen slektninger forteller faren, Joel Vera, og han syntes det var rart og vemodig at hun ikke hadde anledning til å komme hjem til jul. De har pleid å samle storfamilien til julemøte i hjemmet sitt hver 1. juledag, men i år var det bare yngste sønn, Jonathan, som var hjemme på grunn av koronasituasjonen.

Damián endelig i USA

Evangelist Damián Heredia, Peru, som satt nærmest som i «husarrest» i Arequipa og bare ventet på gjenforening med kona, Hermelinda, som hadde reist i forveien til datteren i Los Angeles, fikk endelig visum og billett i desember. Koronasituasjonen førte til en ventetid på hele 14 måneder! Han ser med takk-nemlighet tilbake på alle årene han fikk forkynne Guds ord gjennom Lekmannsmisjonen, Misjonslaget og Såmannen. Han hilser til alle misjonssvenner i Norge og takker for all forbønn. Nå håper han at det kan være oppgaver å gå inn i som pensjonist i USA, der det også er mange spansktalende.

Forsamlingshuset reiser seg

Av Ingar Gangås

Det er stor glede i Bolivia over at forsamlingshuset i landsbyen Pampa Aceituno er i ferd med å bli reist. Etter en lang ventetid på grunn av koronasituasjonen i landet, ble det i begynnelsen av desember skrevet kontrakt på oppføring av møtesal på 70 kvadratmeter, kjøkken (11 kvm), kombinert lillesal og spisesal (33 kvm) og toaletter, samt oppføring av mur rundt tomte (500 kvm) slik det er nødvendig der ute.

Bygget reises i rød teglstein,

med godt armerte søyler av sement. Medlemmene er selv med på dugnad og en håper å få alt ferdigstilt for ca. 600 000 kr. når tomtekostnad på 100 000 kr. er medregnet. Til nå er det kommet inn vel 400 000 kr. til dette prosjektet.

Gaver kan gis til Sør-Amerika-konto: 3000 16 68516. Det er også mulig å benytte misjonens øvrige kontonummer som står oppført i marginen på side 2 i bladet. Merk gaven «forsamlingshus Bolivia»!

*Fra byggingen av
forsamlingshus i
Pampa Aceituno,
Sucre, Bolivia*

Ordet om korset

Av Dag Risdal

Kjernen i det profetiske budskapet i Skriften er innbefattet i ordet om korset.

Evangeliet er *ordet om korset*. «For ordet om korset er vel en dårskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft» (1Kor 1:18).

Vi bør merke oss at apostelen ikke fremhever «ordet om krybben» eller «ordet om oppstandelsen», men «ordet om korset». Det er neppe tilfeldig. For det var på korset at skyldbrevet ble utslettet og gjelden betalt (Kol 2:13-14).

Grunnvollen for vår tro ble ikke lagt i stallen i Betlehem, heller ikke i salen i Jerusalem, men på Golgata. Det var her det lød: «Det er fullbrakt!» (Joh 19:3). Seieren ble vunnet langfredag og stadfestet ved Jesu oppstandelse 1. påskedag.

Det store som skjedde på korset var at Jesus *sonet* vår synd og skyld – og at Gud ble *forsonet* (2Kor 5:18-19).

Under Guds vrede

I våre dager blir forsoningen ofte forkynt som en befrielse fra djevelens, syndens og dødens makt. Jesu liv og hans død på korset er en kamp mot satan – for å kjøpe oss fri fra satans herredømme i våre liv. Slik blir det ofte fremstilt.

Oppstandelsen blir dermed sen-

trum i forkynnelsen. Den blir forkynt som Jesu overveldende seier over satans, syndens og dødens makt. Vi er nå fri fra disse fordervsmaktene.

Ja, mye av dette er sant, men det er ikke dette som er forsoningen i *bibelsk* forstand. Dette har med forløsningen eller helliggjørelsen å gjøre, men ikke med forsoningen. Man taler om følgene av synden, men ikke selve grunnskaden. Derfor blir frelsesbudskapet ofte forkludret.

Forsoningen forkynnes også i dag som noe som skjer *i oss*. Jesu liv, hans omgang med syndere, hans kjærlighetsdød på korset, det skal ta fra oss vår skyldfølelse. Jesus elsker oss. Vi skal ha fred i hjerte, glede og frimodighet – og få styrke ved å avlegge vår skyldfølelse. Dermed skjer det en forkynning av budskapet fra bibelsk teologi til mer menneskelig psykologi.

Disse to måter å forkynne forsoningen på er svært utbredt i dag og opptrer gjerne side om side. Man har forlatt eller forvrengt Bibelens tale om Jesus og forsoningen.

Guds hellighet er blitt borte i vår erkjennelse.

Vårt problem er ikke lenger Gud og hans hellige vrede over vår synd og skyld. Nei, Gud er på vår side. Vårt problem er djevelen og oss selv. Men Gud vil hjelpe oss. Jesus har beseiret djevelen, og vi skal seire

ved hans kraft. Slik tenker mange.

Vårt hovedproblem

I følge Bibelen er vårt hovedproblem *ikke* djevelen, men *Gud selv*. Menneskets egentlige nød er at det har Gud imot seg. Mennesket er under Guds vrede og dom (Rom 1:18 og Ef 2:3). Vi er *skyldige* overfor Gud. Fordi vi er under Guds vrede, har Gud *overgitt* oss til syndens makt og herredømme (Rom 1:18-32).

Den alvorligste skade vår synd gjør, det gjør den ikke på denne jord, men i himmelen. Synden gjør mye skade på denne jord, det er sant. Og det er som om vår tids kristendom samler *all* oppmerksomhet om den skade som synden gjør i denne verden.

Den skade synden gjør her på jorden er *for intet* å regne mot den skade den gjør i himmelen. «Mot deg alene har jeg syndet, det som er ondt i dine øyne, har jeg gjort», sier David i Salme 51:6. Der hvor Gud har sin bolig, er syndens skade langt verre. Det er uunngåelig at et møte mellom Guds hellige natur og menneskets syndige natur må føre til døden. Guds vrede kan vi ikke sammenligne med noen annen ulykke på denne jord. Da hjelper det ikke med noen forbedring av vår natur.

Soningens nødvendighet

Men, det må skje en *soning*. Det har i historien bare skjedd soning én eneste gang – det var på Golgata

(Heb 9:26-28 og 1Joh 4:10).

Det er viktig å merke seg rekkefølgen i Kol 2:13-15: «Han ut-slettet skyldbrevet mot oss» (v.14), «Han avvæpnet maktene og myndighetene» (v.15). Det vil si at Jesus sonet syndens skyld. Men det betyr også at Jesus beseiret syndens makt, og dermed fikk han sterke til bytte (Sml. Jes 53:12).

Det er viktig å tenke bibelsk om dette. Skylden – overfor Gud – er det primære. Trelldommen under syndens makt er en følge av dette, og ikke omvendt.

For dersom vi forveksler *årsakene* til nøden (skylden) med *følgene* av nøden (fordervsmaktene), vil en komme til å gripe feil med hensyn til det *middel* som frelser og frigjør.

Kristus har tatt seg av vårt skyldbrev. Nettopp ved å lide vår straff har han tatt seg av vår sak, «Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse, i det han ble en forbannelse for oss» (Gal 3:13). Som stedfortreder var han skyldig til døden.

I følge Bibelen er synden en så forferdelig sak, at vårt forhold til Gud ikke kunne gjøres godt igjen uten *ved soning* – det vil si en strafflidelse for synd som medfører døden (Jes 53:4-6 og 1Pet 2:24).

På korset ble virkelig Kristus forlatt av Gud (Mat 27:46). Kristus hadde erfaring av Guds vrede og dom i sin samvittighet, for at vi gjennom hans stedfortredende skyldoffer kunne bli satt fri i vår samvittighet. «Jesus, ham ser vi, fordi han led døden, kro-

net med herlighet og ære, for at han ved Guds nåde skulle smake døden for alle» (Heb 2:9).

Syndenes forlatelse

Det som gjør et menneske *levende* med Kristus, det er ordet om *syndenes forlatelse*. «Dere gjorde han levende med ham (Kristus), idet han tilgav oss alle våre overtreddelser» (Kol 2:13). Uten soning kan det ikke bli tale om noen virkelig tilgivelse. «Uten blod blir utgydt, skjer ikke forlatelse» (Heb 9:22).

Når Gud har strøket ut skyldbrevet og tilgitt vår synd, har de onde makter egentlig ikke mer å si. Djævelens våpen er synden. Der synden er sonet, mister djævelen sin makt. Når et menneske – ved Åndens lys – får se at skyldbrevet ble strøket ut på grunnlag av Jesu verk på korset, da er satans makt brutt. Da blir samvittigheten satt fri ved troen på Jesus Kristus. Satan taper herredømme når det frigjørende budskap om Jesu forsoningsverk lyder.

«Får da Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri» (Joh 8:36). Derfor er det ikke på tankens, men på *samvittighetens* vei at du griper forsoningens hemmelighet.

Martin Luther sier: «Kristus, Kristus på korset, se *i ham* alle dine synder sonet, *i ham* døden overvunnet, *i ham* helvete uten noe krav på deg».

Rettferdiggjørelsen – en domsakt

Etter at Gud har lagt frelsens

grunnvoll for oss på Golgata kors, så er «ordet om korset» det budskap vi kan ære Gud med i vår forkynnelse. Gud æres når Jesus Kristus – Guds Sønn – blir forkynt som et sonoffer for våre synder (Jes 42:8 og 48:11). Derfor kunne apostelen vitne: «For jeg vil ikke vite noe iblant dere uten Jesus Kristus og ham korsfestet» (1Kor 2:2).

Den åndelige situasjon i dag synes å peke på at nettopp her må *forkynnelsen* sette inn dersom vi skal kunne forvente en fornyelse av Guds folk og en vekkelse blant verdens barn. Det er bare i din tjeneste for Jesus som merkes av korset, som bærer evighetens frukt.

Vårt budskap må være at det evige liv oppnås ved å feste blikket på den korsfestede Jesus Kristus. Gjenføðelsens under skjer når ordet om Jesu opphøyelse på korset blir forkynt (Joh 3:14-16).

Når et menneske tar sin tilflukt til Jesus og hans sonoffer, blir det rettferdiggjort av tro på Jesus (Rom 4:1-8).

Rettferdiggjørelsen er ikke å sammenligne med en helbredelse eller en prosess, der jeg blir mer og mer rettferdig og kristen, men det dreier seg om en *domsakt* – for himmelens domstol (Kol 1:21-213).

Å bli rettferdiggjort av tro vil si å bli *frifunnet* for Gud i selve dommen (Rom 5:16). Men selve grunnlaget for at jeg kan bli frifunnet for Gud, er Guds Sønns stedfortredende straffelidelse på korset. Ved troen

på Jesus går vi fri. Nå er Jesus ved Faderens høyre hånd, og hans navn er «Herren, vår rettferdighet» (Jer 23:6).

Budskapet i 2Kor 5:21 kan uttrykkes slik: «Han som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi i Jesus Kristus skal bli rettferdige for Gud».

Hva er rettferdiggjørelsen? «Den består i det at den treenige Gud av bare nåde frikjenner en botferdig og troende synder både fra synden og dens straff, og i stedet tilregner ham Kristi rettferdighet. Ja, anser ham i Kristus som om han aldri hadde syndet» (Pontoppidan).

Misjon

Så er det dypest sett *evangeliet* som er drivkraften i misjonen. «For Kristi kjærlighet tvinger oss» (2Kor 5:14). Det er evangeliet om Jesu person og verk som føder og skaper misjonssinn.

Det beror ikke på kunnskap, men på *åpenbaring* (Gal 1:15-16).

Evangeliet og dets vesen driver kristne mennesker ut med *ordet om korset*, dit hvor det tidligere aldri har lydt (2Kor 5:18-20). «Og dette evangelium om riket skal forkynnes over hele jorderike til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og da skal enden komme» (Mat 24:14).

Utdrag av boken «Levende forkynnelse eller tomme ord?»

Med Gud ved vår sida

Med Gud ved vår sida, hans Ande og ord, Og brør som vil strida for korset på jord, Dei ukjende dagar vi møter med trøyst, ∴: Vår hyrding oss leier, ∴: Vår trufaste hyrding, vi kjenner hans røyst.

Ja, Kristus er med oss, den Golgatahelt, Hans siger no gled oss, vår fiend er felt. Om synda har dåra og ført oss til skam, ∴: For oss vart du såra, ∴: Oss fridde og frelste, du blodige Lam.

Vil satan meg saka og koma med krav, Då fast vil eg taka om Ordet du gav, Den store, den evige sanning om deg: ∴: Ein døydde for alle, ∴: Du døydde for alle, du døydde for meg.

Sjå dette er nåden som gjorde meg fri, Sjå, dette er nåden som styrkjer i strid! Sjå, det er Guds nåde for alle som ein: ∴: Han ser meg i Jesus, ∴: Ja, evig i Jesus rettferdig og rein!

Den stormande verda vil stengja vår veg, Men pilegrimsferda mot himmelen dreg. Og ferda skal enda for tro-na ein dag. ∴: Vår hovding er førar, ∴: Vår sigrande hovding, då vinn vi vårt slag.

Carl Olof Rosenius, 1851. Sb 455.

Er det få som blir frelst?

Av Ingar Gangås

«En sa da til ham: Herre, er det få som blir frelst? Men han sa til dem: Strid for å komme inn gjennom den trange dør! For mange, sier jeg dere, skal søke å komme inn og ikke være i stand til det.»

Luk 13:23-24

Jesus svarer ikke direkte på dette spørsmålet fra disiplene. Han tilfredsstiller aldri vår nysgjerrighet. Derimot retter han alltid slike spørsmål videre til oss. Det er som han vil si:

– Men du, hva med deg? Er du frelst?

Da blir alt så mye mer alvorlig.

Men når det er sagt, er det ingen tvil om hva Jesus mener. Flere ganger i Bibelen sies det klart at det er få som blir frelst.

– Mange skal søke å komme inn, men ikke være i stand til det.

«Mange skal si på den dagen: Herre, Herre! har vi ikke profetert i ditt navn, drevet ut onde ånder i ditt navn, og gjort mange kraftige gjerninger i ditt navn? Men da skal jeg åpent si til dem: Jeg har aldri kjent dere. Vik bort fra meg dere som gjorde urett!» (Mat 7:22-23).

Spørsmålet er alvorlig og ikke så lett å komme unna.

De ti brudejomfrue

Alle brudejomfrue (Mat 25)

hadde lamper med olje på da de gikk ut for å møte brudgommen. Oljen er et bilde på livsforbindelsen med Jesus. De var i utgangspunktet like. Men fem av dem var «dårlige» og hadde ikke sørget for nok olje. Den tok slutt. Det må bety at de ikke lengter tok til seg næring fra «kilden med det levende vann». De kom bort ifra Jesus og var kristne bare i navnet.

Alle jomfrue sovnet før brudgommen kom, både de kloke og de dårlige. Det viser hvor alvorlig situasjonen vil bli før Jesu gjenkomst. Det gis ingen garanti for noen om at det skal gå bra til slutt.

Denne beretningen viser oss at endetiden skal bli en søvnens tid, der alle står i stor fare for å miste troen. Det gjelder å holde seg nær til Jesus og ha olje på lampen.

Kongesønnens bryllup

Det var én gjest som var kommet inn i bryllupssalen uten bryllupskledning på (Mat 22). Denne lignelsen er ikke et bilde på himmelen. Ingen ufrelste kan komme inn der. Men den forteller om Guds rike her på jorden. Bare den som Jesus har fått kledd i sin rettferdighets drakt hører ham til. Jesus vil kle sin brud alene. Ingen ting av vårt kan gjelde som frelsesgrunn, bare det som Jesus har gjort. Om du bruker hele livet på å forbedre deg og pynte på deg selv,

så vil du likevel gå evig fortaapt. Den derimot som har tatt imot Jesus, kan rose seg av å ha fått en ny og fullkommen kledning, den som Jesus vant oss med sitt eget blod.

Utvalgt i Kristus

Ingen kommer inn i Guds rike ved sin egen beslutning eller sitt eget valg. Vi kan velge om vi vil lese i Bibelen eller ikke, men på grunn av syndefallet er vi ikke av oss selv i stand til å tro på Jesus eller å komme til ham. Vi kan velge å leve uten Jesus, men når det gjelder å komme til tro er det slik at det er han som velger oss. Vårt sinn er formørket. Vi trenger å bli født på ny. Den nye fødsel skjer ovenfra ved at Gud handler med oss ved sin Ånd og sitt Ord og retter vårt blikk på Jesus. Da blir vi kjent med Jesus og får se at vi er utvalgt i ham før verdens grunnvoll ble lagt (Ef 1:4). Men er det da urettferdighet hos Gud? Kan noen være utvalgt til frelse og andre til fortapelse? Nei, en slik dobbel predestinasjonslære finnes ikke i Bibelen. Derimot tales det mye om å være utvalgt *i Kristus*. Det betyr at hver den som tar imot Jesus og tror på *ham* er utvalgt. Dersom du ikke vil tro på Jesus blir du stående utenfor den frelse som du er utvalgt til.

Kamp og strid

Først og fremst får du «hvile» når du kommer til tro på Jesus. Du får hvile i at du har syndenes forlatelse for Jesu skyld. I ditt gudsforhold

gjelder da ingen anklage lenger. Jesus har gått i ditt sted og tatt både anklagen, dommen og straffen på seg. Du er fri!

Men likevel er det slik at fra dag én som kristen er du plassert midt oppe i en *strid*. Bibelen kaller det «den gode strid». Det gjelder å sette alt inn på å vinne «seierskransen».

Da disiplene spurte Jesus om det var få som ble frelst, svarte han:

«Strid for å komme inn gjennom den trange dør! For mange, sier jeg dere, skal søke å komme inn og ikke være i stand til det» (Luk 13:24).

Er det trangt hos Jesus? Er det likevel slik at bare de «sterkeste» kommer inn i himlenes rike? Nei, det er tvert imot. Bare de som kapitulerer og går konkurs på alt sitt eget har bruk for Jesus og hans nåde. Det er i våre hjerter det er for trangt. Det naturlige, ugjenfødte hjerte vil klare alt selv. Men Jesus utvelger seg det som «ingenting» er.

Også etter at du er blitt en kristen er det slik at ditt gamle kjød, det naturlige menneske, vil ha et ord med i laget. Det nye mennesket, den nye natur, vil gjøre det gode, men det vil ikke den gamle syndenaturen. Striden mellom disse to varer hele livet ut og tar ikke slutt før vi står hjemme hos Gud. Derfor oppmuntrer og formaner Guds ord oss til stride «den gode strid». Det gjelder å fly synden og fylle seg med «det gode».

«Du lille hjord»

Midt i denne kampen kommer Jesus til

deg og sier: «Frykt ikke, du *lille* hjord! For det har behaget deres Far å gi *dere* riket!» (Luk 12:32). Det er de «små» og hjelpeløse Jesus vil ta seg av, de som står som tiggere innfor Gud og må be om nåde.

Han fryder seg over alle dem som kommer til ham som «barn», som må få alt: «Og de bar små barn til ham for at han skulle røre ved dem; men disiplene truet dem som bar dem. Men da Jesus så det, ble han harm og sa til dem: La de små barn komme til meg, hindre dem ikke! For Guds rike hører slike til. Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som ikke tar imot Guds rike som et lite barn, skal slett ikke komme inn i det! (Mar 10:13-15).

Guds rike hører nettopp slike til. Merk at det står ikke at det er barna som hører Guds rike til, som om det skulle være en automatikk i at alle barn tilhører Guds rike. Men det er Guds rike som hører barna til. Det vil si at Guds rike er kommet for å søke det som var fortapt og hjelpeløst som et lite barn.

Kjent av Jesus

Det viktigste for et menneske er å være kjent av Jesus. Tenk om han skulle si til deg og meg: – Jeg kjenner dere ikke. Vik bort fra meg dere som gjorde urett! Å, hvilken tragedie!

Her nytter det ikke å vise til det vi har å komme med: egne krefter, gode gjerninger, eller noe annet som vi tror at Gud kan godta til frelse. Det er nytteløst å ta seg sammen eller å

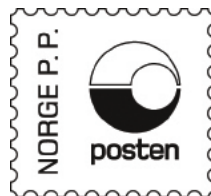
be om kraft til å bli bedre. Fariseerne trodde at de kunne be om Guds kraft for å klare alt det som de selv ikke var i stand til. Fariseeren i templet takket Gud for den *hjelp* han hadde fått fra Gud slik at han var blitt bedre enn andre mennesker. Tollereren, derimot, visste at han var fortapt, derfor ba han: – Gud, vær meg syndet nådig! Han trengte *frelse*, ikke *hjelp* til å frelse seg selv. Det var tollereren som gikk rettferdiggjort hjem til sitt hus. Jesus kjente tollereren som sitt barn. Han var frelst av bare nåde!

En flokk som ingen kan telle

Er det få som blir frelst? Ja, det ser slik ut. De kristne må alltid sørge over dette mens de er her i denne verden. De er alltid i mindretall. Det er mange bønnebarn som ikke er frelst. Og det er mange som ennå ikke har hørt evangeliet. Dette er vår store nød.

Men én dag vil det bli annerledes. Når alle Guds barn «tager inn» i det nye Jerusalem, skal det bli en flokk så stor at ingen kan telle dem. De kommer fra nord og sør, fra øst og vest, fra alle jordens kanter, for å sitte til bords med Jesus i det himmelske bryllup.

Vil du bli å finne der? Bryllupsdrakten er allerede gjort ferdig for deg! «Ånden og bruden sier: Kom! Og den som hører det, la ham si: Kom! Og den som tørster, han får komme!» (Åp 22:17).

Returadresse:
Lov og Evangelium
Tveiten
4440 Tonstad

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseendring!

Arrangement 2021

27.-30. mars: Ungdomsleir, Ersdalstun i Agder

Talere: John Peder Samdal, Sigurd Brennsæter, Steinar Handeland

22.-23. mai: Pinsestevne, Langli Bedehus, Skiptvet i Viken

Taler: Kristian Fagerli

22.-24. mai: Pinsestevne, Steinsdalen Bedehus i Vestland

22.-24. mai: Pinsestevne, Skjæveland Misjonshus i Rogaland

Taler: Finn-Widar Knutzen

22.-24. mai: Pinsestevne, Haugtun Grendehus, Mosvik i Trøndelag

Talere: Odd Eivind Stensland, Ingar Gangås

18.-20. juni: Ungdomsleir, Trettenes v/Farris i Vestfold /Telemark (f.o.m. 8. klasse)

18.-20. juni: Yngresleir, Kongshaugen, Larvik i Vestfold/Telemark (4.-7. klasse)

18.-20. juni: Barneleir på Fossnes i Vestfold/Telemark (t.o.m. 3. klasse)

14.-18. juli: Sommersamling på Fossnes i Vestfold/Telemark m/årsmøte

Talere: Lars Fredrik Ellingsen, Lars Fossdal, Ingar Gangås, Per Bergene Holm

5. - 8. august: Stevne på Laberget i Trøndelag

Talere: John Peder Samdal, Asbjørn Fosslie, Sigbjørn Agnalt

24.-26. september: Bibelhelg på Solgry i Rogaland

Talere: Odd Eivind Stensland, Martin Fjære

29.-31.oktober: Høstleir, Ersdalstun i Agder

16.-21. november: Bibelkurs på Fossnes i Vestfold/Telemark

29. desember-1. januar 2022: Nyttårssamling på Fossnes i Vestfold/Telemark

Talere: Dan Hesselund (DK) m.fl.